

РАДОВАН М. МАРИНКОВИЋ

СТАНОВНИШТВО КУЛИНОВАЦА

РАДОВАН М. МАРИНКОВИЋ
УУ 32000 ЧАЧАК
Радише Поштића 8

UDK: 929.52.9 (497.11)

Рођен у селу Пресеци и досели се у село Кулиновце...

Радисав Ристовић (70), умро 1910.

*Овде почива тело Аксије Прелића из Кулиноваца рођен
у селу Жевици досели се на своју имовину, где умре... 1911
г [одине].*

Доње атеничко гробље

На самом прилазу Чачку, и улазећи у његово урбано ткиво, налази се село Кулиновци. Северно од њега су Лозница и Чачак, источно Западна Морава и Атеница, јужно Атеница, а западно Лозница.

Народно предање каже да је простор данашњег села био баштина неког имућног Кулин-бега, од чијег је имена насељу „остало” име.¹ Ова

1. Радован М. Маринковић, *Јеличке легенде*, Чачак, 1977. Казивачи ове легенде су: Блажун Јовичић, Перо Луковић и Димитрије Дико Јањић.

легенда свакако је неуверљива. Податке о некаквом бегу тог имена ни смо пронашли у документима. Истина, на период турске доминације упућују поједини топоними: Теферич, Баштине, Беговина, а ту је и Плац, док остали „помињу” поједине родове, облике и културе на њима: Мишовића башча, Бугарчића забран, Мишовића гај, Благојевића брдо, Лазовића брдо. Мађарско гробље несумњиво је српска средњовековна некропола. Котарац сведочи постојање котора на њему, а Долови – облик земљишта.

Сеоска слава (обетина) је Бела субота.

Да су Кулиновци старо насеље, потврђују и турски катастарски пописи из XV и XVI века. Под именом Подбрезје пописани су 1476. године. Припадали су, административно, Брвенику. Тада је примићур (старешина села) био Владко, син Вукмира, који је живео у породици са браћом Цветком и Божидаром, и Милијом, сином Степуша. Подбрежје је тада имало девет домова, али и девет табија (неожењени пунолетни мушкарци, поред кућедомаћина) у њима. Године 1528. у турском царском дефтеру, уз назив Подбрезе (Подбрежје) уписано је: „Други назив КУЛИНОВАЦ”, који се више неће губити, али ће се усталити као множински облик – Кулиновци. Уз две ратајске (ратарске) породице, у селу је тада пописано: 19 домова, 39 табија, једна удовица и – једна мезра. У ратајским породицама живела су још и петорица неожењених пунолетних мушкараца. Мезра је била Атеница „у руци Мурата, сина Хадив (?) Хасана”.²

Од краја XVI до почетка XIX века углавном нема (или нама нису доступни) података о Кулиновцима. Понешто, углавном из памћења народа, забележили су хроничари Атенице и Кулиноваца Вук Петронијевић и Димитрије Дико Јањић.³ Они су се – мада ти подаци нису публиковани – бавили и проучавањем порекла појединих родова, углавном најстаријих, који су, сви од реда, досељенички. Јањић ће, са аутором овог рада, истраживања наставити и делом публиковати у својој књизи „Летопис Атенице и Кулиноваца.”⁴ Међутим, и та сазнања валаљало је још једном свестрано проверити, па се, у овом раду, публикује много нових података, с тим што су они о одсељавању непотпуни по-

2. Подаци из књиге *Турски катастарски пописи неких подручја западне Србије, XV и XVI век*, I–III, приредио: Ахмед С. Аличић, Чачак, 1984–85. Није јасно да ли је пописивач тачно 1476. године записао назив места: пре него Подбрезе, требало би да буде Подбрежје, село под брегови-ма.

3. Рукопис у Међуопштинском историјском архиву у Чачку, а делом и објављиван у неким Јањићевим књигама.

4. Јањићева књига објављена је 1992. у Чачку. Јањићу и овом аутору у комплетирању података помогли су највише мештани и Славко Прелић, шеф Месне канцеларије у Атеници.

што ни припадници садашњих родова у Кулиновцима не могу прецизно да посведоче где све, ван њиховог села, живе одсељеници и њихови потомци.

Иначе, сем давних доселаца Загорчића, који тврде да су породично огњиште свили у Кулиновцима још у XVI веку, сви остали родови су каснији досељени.

Године 1820/21. у Кулиновцима је пописано 19 кућа, 20 ожењених и 46 арачких глава, 1821/22: 22 куће, 27 пореских и 46 арачких глава.⁵

Најчешће су Атеница и Кулиновци – доста дуго – сачињавали једну политичку општину у саставу среза трнавског. Понекад су им се придруживали Трнава и Лозница, а улазили су, при административно-територијалним поделама, и у састав општине Чачак.

Становништво Кулиноваца у целини је досељеничко. Оно се нагло почело увећавати под крај XIX века и нарочито иза Другог светског рата. Године 1890. у селу су пописане 42 куће са 259 житеља, 1948 – 90 кућа са 467 становника, 1981 – 413 домова са 1.419 житеља, а 1991 – 504 дома са 1.750 становника.⁶ Када се истичу ови подаци, ваља још нешто знати: наиме, после 1970. године из Кулиноваца је издвојено Кулиновачко Поље као посебно приградско, па градско насеље Чачка: урбанизовано, густо насељено.

У овом раду порекло родова приказујемо по времену досељавања:

ЗАГОРЧИЋИ (3 куће, славе Никољдан) су најстарији род у селу. Овде су се настанили 1572. године долазећи из Загараца код Подгорице у Црној Гори.⁷ На завичај упућује презиме овог рода. После Другог светског рата једно домаћинство засновали су и у Чачку.⁸

БУГАРЧИЋИ (10 к, Никољдан) су у другој половини XVIII столећа доспели са Јерме, од манастира Поганово. У првим деценијама XIX века презиме овог рода било је – Бугарин, што је само доказ више да су доселци из „бугарских” делова Србије. Неки од њих кажу да су у Кулиновце и чачанску Липницу стигли након сеобе у Војводину. После 1950. године четири домаћинства образовали су у Чачку, три у Београду, а по једно у Травнику и Трбушанима код Чачка.⁹

5. Др Бранко Перуничкић, *Чачак и Горњи Милановац 1815 – 1916*, I, Чачак, 1968, стр. 46–79.

6. Подаци из Скупштине општине Чачак.

7. Сви Загорчићи, не само Гимотије (1934), веома прецизно, указују на ову годину.

8. У комплетирању података о пореклу већине кулиновачких родова помогли су посебно: Братислав Мишовић, Слободан Петровић, Миломир Петровић, Славко Прелић и Милан Коначевић.

9. Подаци добијени од Милољуба С. Пантовића, публицисте из Чачка, који, нажалост, више није међу живима.

ПАНТОВИЋИ (2 к, Никољдан) су Бугарчићи. Потомци су Панга Бугарина, кога помиње тевтер чибука из 1822. године и од чијег им је имена образовано презиме.¹⁰ Пред Први светски рат Светислав се привенчао у Раковиће у Атеници.¹¹ Једно домаћинство имају и у Чачку.

ПЕТРОВИЋИ (5 к, Никољдан) су, још раније, између 1715. и 1718. године, дошли из Томашева код Бијелог Поља са презименом Баковић или Бошковић. Помињу се и као Главоње–Главоњићи, којих има и у драгачевским селима Горачићи и Вича, али и код Нове Вароши и код Краљева. Памти се да су у Кулиновце досељени Петар и Павле. Садашње презиме изведено је од имена Петра Главоње, кога помиње чибучки тевтер из 1822. године. Презиме Главоња јавља се у документима све до 1860. године и оно је образовано од некаквог надимка (глават човек, главоња). Одавно у Чачку имају два домаћинства, а после Другог светског рата по једно су засновали и у Горажду и у Београду.¹² Потомци Павла Главоње из чибучког тевтера у 1822. години не живе у Кулиновцима, једно домаћинство, са презименом ПАВЛОВИЋ (чува успомену на претка), имају у Чачку.

МИШОВИЋИ (17 к, Јоаким и Ана) су потомци Миша Рошића, који је – по проучавању хроничара Вука Петронијевића и Димитрија Јањића – долазео из Невесиња засновао у Кулиновцима породично огњиште 1817. године.¹³ Међутим, у неким документима он се помиње у овом селу и коју годину раније. На Рошићево име упућује презиме овог рода. После Другог светског рата образовали су три домаћинства у Београду, а једно у Чачку, где живе и неки други Мишовићи, за које верују да су им, по пореклу, род.

ЛАЗОВИЋИ (7 к, Јовањдан – 20. јануар) су после Другог српског устанка доспели из Добрача код Ариља. Презименом чувају успомену на неког претка Лаза. Иначе, зна се: у Кулиновце је приспео Бојо Лазовић са супругом и пет синова. У Чачку, где имају четири домаћинства, настањивали су се и после Првог светског рата, а и касније. По једну кућу имају и у Београду, Крагујевцу, Ужицу и Сједињеним Америчким Државама.¹⁴

10. Исто.

11. Исто.

12. Подаци добијени од Миломира Мила Петровића, професора из Чачка.

13. Рукопис хронике у Међуопштинском историјском архиву.

14. Подаци добијени од Уроша Лазовића, дипломираног правника из Чачка, који, нажалост, није међу живима.

ЛУЧИЋИ (4 к, Лучиндан) су пореклом Никшићи. Иначе су се у Кулиновце преселили из Миоковаца код Чачка после 1825. године. Име претка Луке чувају у свом презимену. У Чачку су основали четири дома.

ЈОВИЧИЋИ (9 к, Никољдан) су 1845. године досељени из драгачевске Виче. (Неки, међутим, тврде, да су старином из околине Будве на Јадрану, што није искључено!). Презименом чувају успомену на претка Јовицу. У Горњем Милановцу и Чачку имају по један дом.

НЕШОВИЋИ (17 к, Јовањдан – 20. јануар) су стари досељенички род из Старог Влаха. Не зна се из ког су села стигли после 1830. године. Од имена претка Неша образовано им је презиме. После 1950. године по једно домаћинство засновали су у Чачку и чачанској Трнави.

КОВАЧЕВИЋИ (2 к, Митровдан) су такође давни доселци – из црногорских Брда (а извесно време провели су у неком драгачевском селу, можда у Вичи или у Грабу). Кажу да су Херцеговци, досељени крајем XVIII века. Неко од предака био им је ковач, па им отуда „мајсторско” презиме. По један дом имају и у Чачку и у Лучанима.

РАДОСАВЉЕВИЋИ (3 к, Лучиндан) до око 1865. године дошли из драгачевских Ртара. Ово потврђује и епитаф са споменика на Доњем атеничком гробљу (где се житељи Кулиноваца, иначе, када премину, покопавају), из кога се сазнаје да је тамо рођен, 1847. године, Аксентије, дошлац у Кулиновце.¹⁵ Презименом чувају успомену на претка Радосава. Једно домаћинство засновали су и у Бељини код Чачка.

ШИЋЕВИЋИ (2 к, Ђурђевдан) су 1887. године приспели из чачанске Липнице. Није јасно порекло презимена овог рода, ако не упућује на некакав надимак.

МУЊИЋИ (2 к, Ђурђевдан) су у време Јаворског рата 1876. године доспели из Моравичког Старог Влаха. На надимак Муња (неког претка) подсећа презиме овог рода.

ЂОКИЋИ (1 к, Ђурђиц) су доселци из Брезове у Моравичком Старом Влаху. У Кулиновцима су се настанили 1876. године. У Брезови је рођен Радован Ђокић, који је 1930. умро у 80 години.¹⁶ Презименом чувају успомену на претка Ђока. Једно домаћинство имају и у Руднику код Горњег Милановца.

15. Споменик на Доњем атеничком гробљу.

16. Подаци из протокола умрлих, који се чувају у Међуопштинском историјском архиву у Чачку.

ГАВРИЛОВИЋИ (2 к, Аранђеловдан) су пореклом из Прилика код Ивањице. Тамо је рођен Милан (30), који је преминуо у Кулиновцима 1882. године.¹⁷ Од имена претка Гаврила образовано им је презиме.

ЈАКОВЉЕВИЋИ (3 к, Бурђевдан) су дошљаци из Пресеке у Моравичком Старом Влаху. У Пресеци је рођен Рајко (14 година), који се 1917. утопио у Западној Морави.¹⁸ Презиме овог рода упућује на неког претка Јакова. Два дома имају у Чачку, а један у Београду.

ВЕЉОВИЋИ (2 к, Лучиндан) су прешли из драгачевских Горачића – тамо је рођен Лука (30), који је у Кулиновицма умро 1917. године.¹⁹ Даљим пореклом су Никшићи. До иза Другог светског рата једно домаћинство имали су и у Кулиновачком Пољу, али је оно угашено по мушкој линији. Презиме им је изведено из имена претка Веља, за ког не знају када је живео – имали су га приликом досељавања у Горачиће.

МИЛОСАВЉЕВИЋИ (4 к, Аранђеловдан) убрајају се у старе родове. Досељени су из Лепојевића у Старом Влаху. Презименом чувају успомену на претка Милосава. По једно домаћинство основали су у Атеници и у Чачку.

ВУЧИЋЕВИЋИ (3 к, Алемпијевдан) су се, изгледа, у више наврата досељавали у Кулиновце из Шареника у Моравичком Старом Влаху. Помињу се и као Лажовићи четрдесетих година XIX века.²⁰ Касније као – Вучићевићи. Старије презиме им је од надимка, ново – од претка Вучића. Једно домаћинство имају и у Чачку.

ЛУКОВИЋИ I (9 к, Никољдан) су приспели 1876. године из Брекова код Ариља. Ово потврђује и протокол умрлих, из кога се сазнаје да је тамо рођен Здравко (20), који је преминуо у Кулиновцима 1889. године.²¹ Име претка Луке чувају у свом презимену.

ЛУКОВИЋИ II (3 к, Никољдан) су нешто касније дошли, као Вуковићи, из Црне Горе, па су узели презиме од Луковића I. Старије презиме овог рода упућује на неког претка, ново је прихваћено од других.

17. Исто.

18. Исто.

19. Исто.

20. Из рукописа хроника Атенице и Кулиноваца В. Петронијевића и Д. Лањића (Мџуопштински историјски архив у Чачку).

21. Као под 16.

СПАСОЈЕВИЋИ (2 к, Аранђеловдан) су преко Драгачева стигли из Старог Влаха под крај XIX века. (Има их у драгачевским Горачићима, где су познати и као Спаловићи). Презименом чувају успомену на претка Спасоја. У Чачку су засновали једно домаћинство.

САВИЋИ (4 к, Никољдан) су некако у исто време доспели из Пилатовића у Драгачеву. Презиме им је образовано од имена неког претка. Једно домаћинство имају и у Сарајеву.

ПЕРОВИЋИ (3 к, Никољдан) су у исто време пристигли „од Ариља”. Можда из драгачевске Горње Краварице. Даљим пореклом су од Перовића у Црној Гори. Од мушког имена Перо образовано им је презиме.

ДАШИЋИ (1 к, Јовањдан – 20. јануар) су 1890. године досељени из Штавља код Сјенице. Иначе су Шекуларци. Презименом чувају успомену на неког претка Даша.

МИЛОШЕВИЋИ (1 к, Никољдан) су некако у исто време стигли, такође из Штавља код Сјенице. Име претка Милоша траје у њиховом презимену. Два домаћинства имају у Чачку, а по једно у Лозници (подрињској) и у Немачкој.

СЛАВКОВИЋИ I (2 к, Митровдан) су почетком XX века приспели из драгачевских Ртију. Славко је име претка које чувају својим презименом. У Чачку су засновали једно домаћинство.

ШОЛАЈИЋИ (5 к, Алемпијевдан) су почетком XX века стигли из Брекова код Ариља. Презиме им је од надимка. Једно домаћинство имају у Чачку.

КУЛАШЕВИЋИ (2 к, Аранђеловдан) су доселци из села Црвена Гора у Моравичком Старом Влаху. У Кулиновцима су свили породично огњиште пред Први светски рат. Презиме овог рода потиче највероватније од некаквог надимка.

ЈАЊИЋИ (2 к, Никољдан): Добривоје је почетком XX века прешао из драгачевских Горачића, а његови потомци живе у Чачку (2 к). Име претка Јанаћка-Јања чувају у свом презимену.²² После 1955. године његови сродници настанили су се на свом имању у Кулиновачком Пољу.

22. Ранисав Рашо Јањић-Димитрије Јањић, *Јањићи из Горачића у Драгачеву*, издање аутора, Чачак, 1993, уводни текстови.

БАРАЛИЋИ (1 к, Никољдан) су пореклом из драгачевске Горње Краварице, одакле су се преселили после Првог светског рата. Даљим пореклом су из пештерског села Баре, што потврђује и њихово презиме.

МИЛОШЕВИЋИ (1 к, Никољдан) давни су досељеници из Штавља код Сјенице. Презименом се сећају претка Милоша. После Другог светског рата по једно домаћинство образовали су у суседној Лозници и у Београду.

ВАСОЈЕВИЋИ (1 к, Никољдан) су преко Старог Влаха почетком XX века доспели из Васојевића, што сведочи и њихово презиме.

Између два светска рата у Кулиновце се доселило више родова. Презимена су им образована углавном од имена предака, од њихових занимања или надимака.

ИКОДИНОВИЋИ (1 к, Никољдан) су из Гуче.

ЧУБРИЋИ (1 к, Никољдан) су из драгачевских Горачића.

ПЕРИШИЋИ (1 к, Никољдан) су из драгачевске Рогаче.

ВИДАКОВИЋИ (1 к, Никољдан) су из шумадијских Прањана.

ЗЛАТИЋИ (1 к, Никољдан) – из Моравичког Старог Влаха.

БОЈОВИЋИ I (10 к, Мратиндан) – из Смиљевца у Моравичком Старом Влаху, одакле су стизали и касније.

ЈЕВТОВИЋИ (1 к, Јовањдан – 20. јануар) такође су из Смиљевца. Једно домаћинство засновали су и у Приштини.

КОСОРИЋИ (2 к, Лучиндан): Јован се из Соколца на Романији 1926. призетио у Радосављевиће. Старије презиме овог рода је – Косор. Косор је, иначе, скраћеница од – Косијер. У Кучима постоји предео Косор, одакле су вероватно одселили у Соколац. По једно домаћинство имају и у Београду и Алексинцу.

ЧУТОВИЋИ (1 к, Ђурђиц) су из шумадијских Прањана. Једно домаћинство засновали су и у Чачку.

РАДОЈИЧИЋИ (1 к, Никољдан) су из драгачевских Дучаловића.

ГУЈАНИЧИЋИ (1 к, Никољдан) су се у више наврата досељавали. Најпре пред Први светски рат долазећи из околине Нове Вароши.

ЋЕТЕНОВИЋИ (к) су пореклом из Смиљевца у Моравичком Старом Влаху. Од речи ћетен – лан образовано им је презиме. Живе у Чачку.

БОГДАНОВИЋИ (1 к, Бурђевдан) су из Сивчине у Моравичком Старом Влаху.

ДАМЉАНОВИЋИ (1 к, Св. Пантелију) су из Даросаве у Шумадији.

ВРАНИЋИ (1 к, Никољдан) су из околине Нове Вароши.

КУКОЉИ (1 к, Бурђевдан) су из Смиљевца, насељени најпре у суседној Лозници.

НЕДЕЉКОВИЋИ (1 к, Никољдан) су стари кулиновачки род. Домазети су у Кукољима. Дошли су из правца Драгачева.

БОЈОВИЋИ (3 к, Мратиндан), су стигли 1938. из Ковиља у Моравичком Старом Влаху. По један дом имају у Чачку и Београду.

ЛЕВАЈЦИ (2 к, Стевањдан) су из Мрчајеваца призећени у Муњиће, а пореклом су из села Љеваја у Шумадији, што говори и њихово презиме.

БОРИСАВЉЕВИЋИ (1 к): дошли су из Буковика код Нове Вароши. Презименом чувају успоемну на неког претка.

ДИЛБЕРИ (1 к, Никољдан) су били домазети у Бугарчићима. Родом су из Срема. Живели су и у Гучи и Чачку. Од речи дилбер образовано им је презиме. У овом дому, иначе, живе **АЛЕКСИЋИ** (1 к, Пантелијевдан), доселци из Бачке.

КРУНИЋИ (1 к, Аранђеловдан) су из Васиљевића у Моравичком Старом Влаху. Доспели су иза Првог светског рата. Од женског имена Круна образовано им је презиме. По једно домаћинство имају у Београду и САД.

Занимљива је судбина неких кулиновачких родова:

ВАСИЉЕВИЋИ: Драгомир је 1910. дошао из Турице код Гуче код тетка Јанка **ФИЛИПОВИЋА**, који је био пореклом из Шума код Ивањице. Васиљевићи једно домаћинство имају у Чачку. Ових Филиповића више нема у Кулиновцима. Презимена су им од имена предака.

ПЕШТЕРЦИ су се трајно преселили у Чачак. Пештер је њихов завичај, што и презиме сведочи.

МАНДИЋИ – такође. Били су доселци из Старог Влаха.

ТОМАШЕВИЋИ – у Чачак и у Сарајево. Изгледа да су били Драгачевци – из Горње Крварице.

МИТРОВИЋИ су били из Ђуниса и тамо се вратили. Кратко су живели у Кулиновцима.

МИЛОРАДОВИЋИ су из Заблаћа. Призетили су се у Кулиновце. У том домаћинству су ЈОЛОВИЋИ, дошљаци из Лисе код Ивањице, али живе у Атеници. И њихова презимена упућују на имена предака.

НЕШОВАНОВИЋИ, Драгачевци из Пухова, кратко су живели у Кулиновцима, па су се одселили. Од имена Нешован–Нешо образовано им је презиме.

СТЕФАНОВИЋИ–РОГАНИ су после Другог светског рата прешли у Чачак. Име претка Стефана чувају својим презименом, а Роган им је – надимак.

После Другог светског рата многи досељенички родови свили су породична огњишта у Кулиновцима и Кулиновачком Пољу. У селу то су:

АВРАМОВИЋИ I (2 к) из Дружинића код Сјенице, АЛЕКСИЋИ I (1 к) – из Цариброда, АВРАМОВИЋИ II (1 к) – из Глеђице у Моравичком Старом Влаху, АЛЕКСИЋИ II (1 к) – из Медовина у Моравичком Старом Влаху, АЛЕМПИЈЕВИЋИ (1 к) – из чачанске Виљуше, АРСОВИЋИ (1 к) – из Кушића у Моравичком Старом Влаху, АЦЕМОВИЋИ (1 к) – из чачанске Доње Горевнице;

БОЈОВИЋИ (4 к) – из Васиљевића у Моравичком Старом Влаху, БОГДАНОВИЋИ (4 к) – из Куманице у Моравичком Старом Влаху, БАКОВИЋИ (1 к) – из Цурова код Пријепоља, БЕШЕВИЋИ (1 к) – из Губереваца (Драгачево), БАБИЋИ (3 к) – из Кушића у Моравичком Старом Влаху, БАЈИЋИ (1 к) – из Ратковића код Рековца, БРАТУЉЕВИЋИ (1 к) – из Кушића у Моравичком Старом Влаху, БОЖОВИЋИ (1 к) – из Драгојевца код Ариља, БУРИЋИ (1 к) – из Осонице код Ивањице, БАЊЦИ (1 к) – из Мрчеваца код Госпића;

ВУЈОВИЋИ (1 к) – из Биоске код Ужица, ВРАНЕШЕВИЋИ (2 к) – из чачанске Виљуше, ВОЈИНОВИЋИ (2 к) – из Дунишића код Сјенице, ВАСОВИЋИ (1 к) – из Граба (Драгачево), ВАСИЛИЋИ I (1 к) – из чачанске Бањице, ВАСИЛИЋИ II (1 к) – из Заовина код Бајине Баште, ВУЛОВИЋИ (1 к) – из чачанске Слатине, ВАСИЛИЈЕВИЋИ (1 к) – из Орље код Пљеваља, ВАРКАШЕВИЋИ (1 к) – из Трудова код Нове Вароши, ВУКОВИЋИ (1 к) – из села Равни Шорт код Куршумлије;

ГЛИШОВИЋИ (2 к) – из чачанске Виљуше, ГАГИЋИ (1 к) – из Зеленграда код Обровца, ГРУЈОВИЋИ I (2 к) – из Драгојевца код

Ариља, ГРУЈОВИЋИ II (1 к) – из Вичака у Моравичком Старом Влаху, ГАЈЕВИЋИ (1 к) – из Козице код Пљеваља, ГОЛУБОВИЋИ (1 к) – из Пријепоља, ГВОЗДЕНОВИЋИ–ШИПЕТИЋИ (1 к) – из Граба (Драгачево);

ДАВИДОВИЋИ I (1 к) – из чачанске Бањице, ДАВИДОВИЋИ II (1 к) – из Горачића (Драгачево), ДРАМЛИЋИ (1 к) – из чачанске Виљуше, ДОЈЧИЛОВИЋИ (3 к) – из Смиљевца у Моравичком Старом Влаху, ДРАГОВИЋИ (1 к) – из драгачевске Рогаче, ДУКАНЦИ (1 к) – из Гуче (Драгачево), ДМИТРИЋИ (1 к) – из Вучковице (Драгачево), ДРАГУТИНОВИЋИ (1 к) – из Прибоја;

ЂОРЂЕВИЋИ I (1 к) – из Пећи, ЂОРЂЕВИЋИ II (1 к) – из Бјелуше код Ариља, ЂОКОВИЋИ (4 к) – из Ерчега у Моравичком Старом Влаху, ЂУКИЋИ (1 к) – из Лесковца, ЂЕДОВИЋИ – из Дљина (Драгачево);

ЗЛАТИЋИ (2 к) – из Ерчега у Моравичком Старом Влаху, ЗЕКАВИЦЕ (1 к) – такође из Ерчега, ЗОРНИЋИ (1 к) – из Урсула код Сјенице, ЗЕЧЕВИЋИ (1 к) – из Комадина у Моравичком Старом Влаху;

ЈАЊИЋИ (1 к) – из Горачића (Драгачево), ЈОЛОВИЋИ I (1 к) – из Лисе код Ивањице, ЈЕЛИЋИ (3 к) – из Ерчега у Моравичком Старом Влаху, ЈЕКИЋИ (1 к) – такође из Ерчега, ЈОВАНЧЕВИЋИ (4 к) – из Смиљевца у Моравичком Старом Влаху, ЈАКОВЉЕВИЋИ (1 к) – из Аљиновића код Пријепоља, ЈЕВТОВИЋИ (1 к) – из Смиљевца у Моравичком Старом Влаху, ЈАЋОВИЋИ (2 к) – из Вионице (Ивањица), ЈАНКОВИЋИ I (1 к) – из Мађара код Рожаја, ЈАНКОВИЋИ II (1 к) – из Гошева код Сјенице, ЈОВАНОВИЋИ (2 к) – из Тријebinа код Сјенице, ЈЕРИНИЋИ (1 к) – из Радановаца код Косјерића, ЈЕСТРОВИЋИ (1 к) – из Горњих Бранетића (Горњи Милановац), ЈОКСИЋИ (1 к) – из чачанске Жежевице, ЈЕВТИЋИ (1 к) – из Вишеграда, ЈОЛОВИЋИ II (1 к) – из Прањана (Горњи Милановац), ЈОВИЧИЋИ (1 к) – из Граба (Драгачево);

КИЋАНОВИЋИ (1 к) – из чачанског Рајца, КАПЛАРЕВИЋИ (1 к) – из Милатовића (Драгачево), КУРТИЋИ (2 к) – из Штиткова код Нове Вароши, КРИВОКУЂЕ (2 к) – из Смиљевца у Моравичком Старом Влаху, КОПРЕНЕ (1 к) – из Букволека код Бања Луке, КНЕЖЕВИЋИ (4 к) – из Драгојловића (Сјеница), КРЏИЋИ (1 к) – из Лука код Ивањице, КУРЂУБИЋИ I (1 к) – из Буковика код Нове Вароши, КУРЂУБИЋИ II (1 к) – из Брезове у Моравичком Старом Вла-

ху, КОЛОВИЋИ (1 к) – из Самаиле (Краљево), КУВЕКАЛОВИЋИ (1 к) – из Мочиоца (општина Ивањица), КОСОВЦИ (1 к) – из Травника;

ЛУКОВИЋИ I (1 к) – из Сјенице, ЛУКОВИЋИ II (1 к) – из Глеђице у Моравичком Старом Влаху, ЛУЧИЋИ (1 к) – из Чучуга (Уб), ЛАЗАРЕВИЋИ (1 к) – из Трудеља (Горњи Милановац), ЛЕКИЋИ (1 к) – из Богутовца (Краљево);

МИЛОШЕВИЋИ I (1 к) – из Ртара (Драгачево), МИРОСАВЉЕВИЋИ (1 к) – из Лопижа код Сјенице, МИЉИЋИ (2 к) – из Котраже (Драгачево), МАСАЛИ I (2 к) – из Вардишта (Горажде), МАСАЛИ II (3 к) – из Кремана код Ужица, МИЛОВАНЧЕВИЋИ (1 к) – из Крстаца (Драгачево), МИЈАИЛОВИЋИ (3 к) – из Куманице у Моравичком Старом Влаху, МАНДИЋИ (1 к) – из Јошана (Кореница), МАКСИМОВИЋИ (2 к) – из Смиљевца у Моравичком Старом Влаху, МИХАИЛОВИЋИ (1 к) – из Горње Краварице у Драгачеву, МАЈСТОРОВИЋИ (2 к) – из чачанских Кукића, МИЛОШЕВИЋИ II (1 к) – из Вранеша код Врњачке Бање, МАТИНОВИЋИ (2 к) – из Ковиља у Моравичком Старом Влаху, МАТОВИЋИ I (2 к) – из Правошева код Пријепоља, МАТОВИЋИ II (1 к) – из чачанске Трнавe, МАРИНКОВИЋИ (1 к) – такође из Трнавe, МИЛИНКОВИЋИ (1 к) – из Глеђице у Моравичком Старом Влаху, МИЛОВАНОВИЋИ (1 к) – из Прањана (Горњи Милановац), МАСЛАЦИ (2 к) – из Црвског у Старом Влаху, МАРИЋИ (1 к) – из Ерчега у Моравичком Старом Влаху, МИТКИЋИ (1 к) – из Косовске Митровице, МИЛУТИНОВИЋИ (1 к) – из чачанске Трнавe, МОМЧИЛОВИЋИ (1 к) – из Скопља;

НИЦОВИЋИ (1 к) – из Ртију (Драгачево), НИШАВИЋИ (3 к) – из Урсула код Сјенице, НОВАКОВИЋИ (4 к) – из Ерчега у Моравичком Старом Влаху, НЕВОЉИЦЕ (1 к) – из Дражевића код Нове Вароши, НИКОЛИЋИ I (2 к) – из Трнова код Рогатице, НИНКОВИЋИ (1 к) – из Заглавице код Гламоча, НИКОЛИЋИ II (1 к) – из Ерчега у Моравичком Старом Влаху;

ОБРАДОВИЋИ I (1 к) – из Ерчега у Моравичком Старом Влаху, ОБРАДОВИЋИ II (2 к) – из Драгојловића код Сјенице, ОСТОЈИЋИ I (1 к) – из околине Пријепоља, ОСТОЈИЋИ II (2 к) – из Комарана код Нове Вароши, ОЦОКОЉИЋИ (1 к) из старовлашке Брезове;

ПАУНОВИЋИ I (1 к) – из трнавске Балуге (Чачак), ПАУНОВИЋИ II (1 к) – из Урсула код Сјенице, ПАВЛОВИЋИ (1 к) – из Фоче, ПАРЕЗАНОВИЋИ (2 к) – из Куманице у Моравичком Старом Влаху, ПОПОВИЋИ I (4 к) – из Горачића у Драгачеву, ПОПОВИЋИ

II (1 к) – из Божетића код Нове Вароши, ПОПОВИЋИ III (1 к) – из драгачевског Тијања, ПЕТКОВИЋИ (1 к) – из Кулиновачког Поља, а пореклом су из драгачевских Горачића, ПАВИЋЕВИЋИ (1 к) – из Брусника (општина Ивањица), ПАНТОВИЋИ (1 к) – из Косатице код Пријепоља, ПУРИЋИ (2 к) – из Међуречја кдо Ивањице, ПЕШИЋИ I (2 к) – из Медовина у Моравичком Старом Влаху, ПЕШИЋИ II (1 к) – из Ступа код Сјенице, ПОЛЕДИЦЕ (5 к) – из Ерчега у Моравичком Старом Влаху, ПЕТРОВИЋИ I (1 к) – из чачанске Јездине, ПЛАЗИНИЋИ (1 к) – из Губереваца у Драгачеву, ПОПАДИЋИ (2 к) – из Брњице код Сјенице, ПРИШУЋАЦИ (1 к) – из Правошева код Пријепоља, ПАЛИБРЦИ (2 к) – из Ерчега у Моравичком Старом Влаху, ПЕТРОВИЋИ II (1 к) – из Брусника (Ивањица), ПЕТРОВИЋИ III (1 к) – из Јасенова у Старом Влаху, ПАВИЋИ (1 к) – из чачанске Бањице;

РАКИЋИ (1 к) – из Латковца код Александровца, РАДИШИЋИ (1 к) – из Тисовице код Нове Вароши, РАДОСАВЧЕВИЋИ (3 к) – из драгачевских Горачића, РАКОЧЕВИЋИ (2 к) – из Буђева код Сјенице, РЕСИМИЋИ (1 к) – из Ерчега у Моравичком Старом Влаху, РАШИЋИ (1 к) – из Лепине код Липљана, РАДОВАНОВИЋИ (1 к) – из Свињишта код Куршумлије, РСОВЦИ (1 к) – из Грачаца код Врњачке Бање, РЕНДУЛИЋИ (1 к) – из Лучана у Драгачеву, РАДИВОЈЕВИЋИ (1 к) – из Велућа код Трстеника, РУЖИЧИЋИ (1 к) – из чачанске Вилуше, а пореклом су из Горачића у Драгачеву, РАКОЊЦИ (1 к) – из Вишњице код Сјенице, РАДОЈИЧИЋИ (1 к) – из Брезове (Ивањица);

СТЕВАНОВИЋИ I (1 к) – из Горњег Дубца (Драгачево), СТЕВАНОВИЋИ II (4 к) – из Горачића у Драгачеву, СТЕФАНОВИЋИ (1 к) – из Ојковице у Старом Влаху, САРИЋИ (2 к) – из Брусника (Ивањица), СТОЈКОВИЋИ (1 к) – из Голешнице код Алексинца, САМАРЦИЋИ (2 к) – из Куманице код Ивањице, СТОЈАНОВИЋИ I (1 к) – из драгачевских Горачића, СТОЈАНОВИЋИ II (1 к) – из Драгојевца–Миросалци код Ариља, СРЕТЕНОВИЋИ (1 к) – из Трешњевице код Ариља, СПАСИЋИ (1 к) – из Блажева код Бруса, СОЈЧИЋИ (1 к) – из Љубовије, САЛЕВИЋИ (1 к) – из Доброг Дола (Ивањица), СТЕВАНИЋИ (4 к) – из Ерчега у Моравичком Старом Влаху, СИМЕУНОВИЋИ (2 к) – из Брезове (Ивањица), СУБОТИЋИ (1 к) – чачанске Атенице, СТОЈИЋИ (1 к) – из Гуче, СЕКУЛИЋИ (6 к) – из Ерчега у Моравичком Старом Влаху, САВКОВИЋИ (3 к) – из Копривне код Пријепоља, САКОВИЋИ (1 к) – из Ерчега у Моравичком Старом Влаху, СПАСОВИЋИ (2 к) – такође из Ерчега, СТРУГАРЕВИЋИ (1

к) – из Лука код Ивањице, СЕКУЛИЋИ (2 к) – из Ерчега у Моравичком Старом Влаху.

ТЕРЗИЋИ (1 к) – из Горачића (Драгачево), ТРМЧИЋИ (1 к) – из Комарана код Нове Бароши, ТОМОВИЋИ I (2 к) – из Аљиповића код Пријепоља, ТОМОВИЋИ II (1 к) – из Коштунића (Горњи Милановац), ТАСИЋИ (1 к) – из Вишеграда, ТОПИЋИ (1 к) – из Прњавора, ТОВАНИЋИ (1 к) – из Вучковице (Драгачево), ТРАШЕВИЋИ (1 к) – из драгачевских Горачића, ТАНИЋИ (1 к) – из Косовске Митровице;

ЂОЈБАШИЋИ I (5 к) – из Мадовина у Моравичком Старом Влаху, ЂОЈБАШИЋИ II (3 к) – из Ерчега у Моравичком Старом Влаху, ЂЕРИМАНИ (3 к) – из Медовина у Моравичком Старом Влаху, ЂУРЧИЋИ I (2 к) – из Глеђице у Моравичком Старом Влаху, ЂУРЧИЋИ II (2 к) – из Смиљевца у Моравичком Старом Влаху, ЂИРОВИЋИ (1 к) – из Коритника (Ивањица), ЂУБОВИЋИ (2 к) – из чачанске Виљуше;

ЦЕРОВИЋИ (1 к) – из Криве Реке (Чајетина);

ЧИКИРИЗИ (2 к) – из Ртију (Драгачево), ЧОЛОВИЋИ (3 к) – из Медовина у Моравичком Старом Влаху, ЧКОЊЕВИЋИ (2 к) – из Божетића код Нове Вароши, ЧИМБУРОВИЋИ (1 к) – из Штавља код Сјенице;

ШАПИЋИ (1 к) – из Витошевца код Ражња, ШИБИНЦИ (1 к) – из Чачка, а пореклом су из драгачевских Дучаловића, ШАПОЊИЋИ (1 к) – из Чачка, а пореклом су из Радијевића код Нове Вароши, ШЕКУЛАРЦИ (1 к) – из Лопижа код Сјенице, ШЕЛОВИЋИ (1 к) – из Пресеке у Моравичком Старом Влаху.²³

Свим овим родовима презиме је образовано на уобичајени начин: од имена предака, њихових занимања или надимака, или упућује на стари завичај; понеко је и родовско.

У Кулиновцима и Кулиновачком Пољу документа помињу и неке друге родове, којих више нема у овим насељима; одсељени су, променили презимена или су изумрли.

Почетком XIX века то су: МИЛОВАНОВИЋИ (у тевтеру чибукка, као власници ситне стоке – оваца и коза помињу се 1822. године, поред Загорчића, Лазовића и Главоња – данас Петровићи и Бугарина – данас Бугарчићи); НИКИТОВИЋИ, КНЕЖЕВИЋИ, ЈАНКОВИЋИ

23. У комплетирању ових података велику помоћ пружио је Славко Прелић, шеф Месне канцеларије у Атепци.

(стари), СТАНИЋИ, ТОМОВИЋИ (стари) и ТОПАЛОВИЋИ. Године 1849. умро је, поред осталих, од колере Стеван ЛАЗАРЕВИЋ (а не знају се његови потомци). Касније документа „знају” и за: МАНОЈЛОВИЋЕ, ГРУЈОВИЋЕ (старе, пореклом из Бања Луке), КУРЋУБИЋЕ (старе, пореклом из старовлашке Брезове), БУТУРОВИЋЕ. У један твтер из 1839. године уписани су, поред осталих: Радован КОЗЛИЦА, Радован ТОМИЋ, Јајо МИЛИСАВЉЕВИЋ и брат му Милован, Радован РАДОСАВЉЕВИЋ, Милисав МИЛОЈЕВИЋ, Милан ВУЧИЋЕВИЋ (није утврђено да ли је род са данашњим Вучићевићима), Вукосав МИЉАНОВИЋ, Милисав ТОМОВИЋ (није предак данашњих Томовића), Радисав ТОМОВИЋ, Периша РАДОЈИЧИЋ (није род данашњим Радојичићима), Стеван ЛАЗАРЕВИЋ, Радул и Милета ТОПАЛОВИЋ, Бранисав ЈОКСИМОВИЋ, Тривун ДАВИДОВИЋ (пореклом из Горачића у Драгачеву), Стојан МАРКОВИЋ, Милосав ПАНТЕЛИЋ, Милан ПЕТРОВИЋ УДОВИЧИЋ, Лазо ОБРАДОВИЋ (данашњи Обрадовићи нису његови потомци) и Радован КЕЗУН. Загорчићи су пописивани и као ГРБИЋИ. КРЛОВИЋИ су унесени у попис 1863. године. У Кулиновцима нема више ни: БОГИЋЕВИЋА, БОГОСАВЉЕВИЋА, ГАВРИЛОВИЋА (старих), ЈАНКОВИЋА (старих), ЈОВАНОВИЋА (старих), МИЛОСАВЉЕВИЋА (старих), БОЖИЋА, ПАВИЋЕВИЋА (старих), ПАУНОВИЋА (старих, 1919. године преминуо је у Кулиновцима Мирко, рођен у Буковику код Нове Вароши), ТОШОВИЋА (ако није реч о онима који живе у суседној Лозници), ЋУЋА (досељених из Горњег Дубца у Драгачеву), ЦВЕТКОВИЋА, МИРКОВИЋА, МИХАИЛОВИЋА (дошљаци из Маћа у Моравичком Старом Влаху, од којих су Јанковићи – данас Јуковићи у Атеници), МИЛОЈЕВИЋА, МАНГОВИЋА (који су били прешли из суседне Атенице), старих ПОПОВИЋА, РАЦОВИЋА, ЛУКИЋА, НИКИТОВИЋА, КИКОВИЋА (родом из Сјенице – у Кулиновцима је 1917. године умро Јован Киковић, који је тамо рођен), ШУТИЋА (1918. године преминуо је у Кулиновцима Милија Шутић, рођен у Расову – „Стара Србија”), РАЦИЋА (пореклом из Деретина у Моравичком Старом Влаху), ЂИРОВИЋА (живе у Кулиновачком Пољу), ВУКАДИНОВИЋА, ВУКАЈЛОВИЋА, МИЛУТИНОВИЋА, НЕНАДИЋА (ако нису Ненадићи из Атенице), БОЖОВИЋА, старих ПЕРИШИЋА. Године 1916. у Кулиновцима је преминуо Периша ПОПОВИЋ (50), рођен у Приликама код Ивањице, 1919 – Мирко ПАУНОВИЋ (52), рођен у Буковику код Нове Вароши.

САРИЋИ су се пре Другог светског рата доселили из околине Ариља, али су прешли у Чачак. ЖИВАНИЋИ, пореклом из чачанских Коњевића – такође у Чачак. БОРИЧИЋИ су изумрли по мушкој лози, ЧУПОВИЋА више нема у Кулиновцима. У документима не изостају ни неки други родови: РОШИЋИ (преци Мишовића), БРУСОЊЕ, ДУЊИЋИ, МИЈАИЛОВИЋИ. Године 1890. у Кулиновцима се упокојио Светислав ЂОРЂЕВИЋ (стар шест година), рођен у драгачевској Турци. Нема више ни СТОЈКОВИЋА, иначе досељених из чачанске Јездине.²⁴

*
* *
*

Насељавање Кулиновачког поља (данас: Кулиновачко Поље) започело је у последњој деценији XIX века. Касније, после 1960. године, оно ће бити веома интензивно. Данас је то урбани део града Чачка. И због тога у проучавању порекла становништва Кулиновачког Поља опредељујемо се само на оне родове који су ту живели и пре 1945. године.

СТЕВАНЧЕВИЋИ (2 к, Лучиндан): Анђелко се из Граба (Драгачево) доселио 1895. године. Даљим пореклом су Никшићи. Презименом чувају успомену на неког претка Стевана.²⁵

ПРЕЛИЋИ (6 к, Никољдан) су дошли почетком XX века из Жежевице (Чачак). Неки и касније. Настанили су се на свом имању. На реч прело, преље, упућује презиме овог рода. После Другог светског рата домаћинства су засновали и у Чачку, Београду, Љубићу и Славонији.

РАДОВАНОВИЋИ (4 к, Аранђеловдан) су пре Првог светског рата стигли из чачанске Јездине, где су досељени из Гуче (Драгачево). Презиме им је образовано од имена претка Радована. После 1950. године настанили су се, у по једном домаћинству, и у Чачку, Љубићу и Београду.

ТОПАЛОВИЋИ (1 к, Аранђеловдан) су доселци из драгачевских Негришора на имање које су овдепоседовали. Од речи топал (сакат) образовано им је презиме. У Чачку имају два домаћинства.

МИЛИНКОВИЋИ (6 к, Ђурђевдан) су почетком XX века дошли из Старог Влаха. Презименом се сећају претка Милинка. Једну кућу имају и у Ђуприји.

24. Разна документа у Међуопштинском историјском архиву у Чачку, посебно она која су прикупили В. Петровијевић и Д. Јањић; протоколи рођених (крштених), венчаних и умрлих у Међуопштинском историјском архиву у Чачку, Скупштини општине Чачак и Месној канцеларији у Атеници.

БИРОВИЋИ (1 к, Никољдан) су досељеници из старовлашког Трудова са почетка XX века. Презименом чувају успомену на претка Ђира, за кога не знају када је, и где, живео. После 1950. године три домаћинства засновали су и у Чачку.

РИСТОВИЋИ (2 к, Аранђеловдан) су насељци из Мочиоца у Старом Влаху. Од имена претка Риста изведено им је презиме.

АЗАЊЦИ (1 к, Ђурђиц) су дошљаци из старовлашких Васиљевића. Презиме им је од назива насеља Азана у Црној Гори, одакле су стигли у Васиљевиће.

ЧВОРОВИЋИ (4 к, Аранђеловдан) су приспели из Гоња код Сјенице 1916. године. Презиме им је од надимка. После 1950. године домаћинства су образовали и у Чачку и Београду (по једна кућа).

ПЛАЗИНИЋИ (1 к, Никољдан) су долазећи из драгачевских Губереваца, засновали породично огњиште у Кулиновачком Пољу 1924. године. На реч лаз (оплазина) подсећа презиме овог рода.

МИРКОВИЋИ (5 к, Врачеви) су стигли из старовлашких Мочиоца после Првог светског рата. Неки и касније. Презименом чувају успомену на претка Мирка. Једно домаћинство имају и у Љубићу код Чачка.

КОЈИЋИ (1 к, Ђурђиц) су из Пресеке–Мочиоца досељени после 1920. године. Својим именом предак Којо одредио им је презиме. Једну кућу имају и у Француској (Париз).

КАПЛАРЕВИЋИ (4 к, Никољдан) су прешли из суседне Атенице после Првог светског рата. Неки и касније. Иначе, пореклом су из драгачевских Милатовића. Неко од предака био је каплар у војсци, па је од тог старешинског звања формирано презиме овог рода. Једно домаћинство имају и у Сарајеву.

ВАСОВИЋИ (9 к, Никољдан) су пре 1930. године дошли из драгачевског Граба. Од имена претка Васа образовано им је презиме.

МАРИНОВИЋИ (2 к, Ђурђевдан) су некако у исто време дошли, такође из Граба. Даљим пореклом су Никшићи. Презименом чувају успомену на претка Марина. У Чачку имају два домаћинства.

ЂОКОВИЋИ (2 к, Аранђеловдан) су у исто време досељени, такође из Граба. Од имена претка Ђока засновано им је презиме. Два домаћинства имају и у Чачку.

ЛУКОВИЋИ (1 к, Аранђеловдан) су из села Гуче (заселак Велес) у Драгачеву досељени после 1925. године. Од мушког имена Лука образовано име је презиме. Два домаћинства засновали су и у Чачку.

ЈОВИЧИЋИ (1 к, Никољдан) су на своје имање насељени 1930. године долазећи из драгачевског Граба. Име претка Јовице чувају у свом презимену.

РАЈИЧИЋИ (15 к, Никољдан) су некако у исто време стигли на своје имање, такође из Граба. На неког претка Рајицу упућује презиме овог рода. Има их и у Чачку, а једно домаћинство засновали су и у Београду.

ПЕТРОНИЈЕВИЋИ (3 к, Никољдан) су у исто време и из истог места досељени у Кулиновачко Поље. Презименом се сећају имена претка Петронија.

ШИПЕТИЋИ (6 к, Аранђеловдан) су некако у исто време дошли дошли из драгачевског Граба. Није јасно порекло презимена овог рода. Пре Другог светског рата два домаћинства засновали су у Чачку.

ПЕРИШИЋИ (3 к, Лазарева субота) су нешто касније досељени из драгачевских Горачића. Презименом чувају успомену на претка Перишу.

ЖИВКОВИЋИ (1 к, Аранђеловдан) су доселци из чачанске Трнавe. Дошли су пред Други светски рат. На претка Живка упућује њихово презиме.

ПЕТКОВИЋИ (5 к, Никољдан) су после 1930. године дошли из драгачевских Горачића. Презиме им је образовано од имена претка Петка Бошковића-Милићевића. У Чачку и на сеоском атару Кулиноваца имају по једно домаћинство.

ДРОБЊАЦИ (5 к, Никољдан) су преко Старог Влаха дошли око 1930. године. Презиме им је родовско. Једну кућу имају и у Чачку.

БУГАРЧИЋИ (1 к, Никољдан) су сишли, после 1930. године, са кулиновачког сеоског атара. Презиме овог рода упућује на њихово даље порекло – српско подручје на граници према Бугарској.

ВАСИЉЕВИЋИ (4 к, Никољдан) су Драгачевци: дошлаци су из Горачића, одакле су, на своје имање, насељени после 1925. године. На претка Василија подсећа презиме овог рода. Има их и у Чачку.

ЈОВАШЕВИЋИ (1 к, Ђурђевдан) су нешто касније стигли из драгачевске Марковице. Није јасно порекло презимена овог рода. Можда

је родовско, или – надимак. Једно домаћинство имају и у Стразбуру (Француска).

ДАБОВИЋИ (1 к, Никољдан) су у току Другог светског рата прешли из Чачка.

Неки родови су се из Кулиновачког поља преселили у Чачак: ЈОВАНОВИЋИ, ДУЊИЋИ, ЂЕТЕНОВИЋИ. Други су угашени по мушкој лози: СТРАЊАНЦИ, НЕДЕЉКОВИЋИ...²⁵

После Другог светског рата највише родова населило се у Кулиновачко Поље долазећи из Драгачева, Моравичког Старог Влаха, Санцака, Црне Горе, Косова и Метохије. И док су старији родови махом свијали породична огњишта на раније купљеним имањима, на којима су неки имали и пољске куће, најновије населице стигле су овде након школовања и запошљавања у чачанским предузећима. Мало их се, махом старијих људи, бави земљорадњом као основним занимањем.

POPULATION DE KULINOVCI

Kulinovci est un village aux abords de la ville de Tchatchak, dont une partie a été intégrée, après la Seconde guerre mondiale dans le tissu urbain.

En consultant les archives et en examinant d'autres sources historiques, ainsi qu'en effectuant des recherches sur le terrain, l'auteur du présent texte a établi l'origine de la population de Kulinovci; il a, en outre, fourni des données relatives au nombre de foyers des familles descendant d'un même ancêtre, à leurs migrations, en notant aussi le saint patron qu'elles fêtent.

Ce sont les Zagorčić qui représentent le groupe de familles le plus ancien de Kulinovci: ils s'y sont établis dès la fin du XVIe siècle. Tous les autres habitants y ont immigré plus tard. Une partie de Kulinovci – Kulinovačko Polje, où les premiers foyers furent fondés vers la fin du XIXe siècle appartient, depuis 1960, à l'ensemble urbain de la ville de Tchatchak. La population de cette partie est dense et la présente étude ne tient compte que des familles qui s'y sont établies avant 1945.

Radovan M. MARINKOVIĆ

25. Казивања припадника овог рода. Посебно Драгутина-Драга Стеванчевића. Његов отац први је стални становник Кулиновачког Поља. Прва свадба у том насељу била је, иза Првог светског рата, управо – женидба Драгутина-Драга Стеванчевића.